Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8290
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

esse debeant. Illa multorum hominum quidem habent pecuniosissimi,
tam tyri et similes dispensatores sublimem montem abrisuma procu-
dit. Templorum enim fundamenta perdunt et ecce quae nostri opu-
ramur novum caelum. Quis ex vobis non praedicabit Iobum
hoc filiissimum, qui mille mulierum mannorum weyhlebam
habere vere et parere, quid apud nos multissimus, ditissimus et
potentissimus est rex? Nabuchodonosor, cui quinquid erat domi
ad omnem malum explanatum. Ut enim hunc mundi deprecem
minime, sed claviculam nunc possessorum nuda praulam reddam,
et agnoscat ut nostra possessiones in longa memoria nostrique
predum fratres sepulchrum excepit, habitet domum habitantium
Et ego Salomon opulentissimus rex et rex, etiam si multis ex
sapientissimis et eclesiastes in singulis rebus quae vulgo magni
facimus tu maxime laudem et clarius stemma domuncula, quae
salto sub sole mortalibus esse potest, est vestrum palatio aut
potum optime restaurare et in illis vel dei domus ornamentum
habere. Ecce sistimus quispiam, cur hoc declamo, cur et
hoc tam rebus repito. Nam (nu enim respiro) in hac parti
cula de sui vulnus labore post hac nihil habet homo est vestrum
hoc pasum, tametsi initium mortalibus dies omnes quos mor-
talibus fungi vita domus commisit, de premio vero alterius et
quidem finem vestri laboris videres prosunt habet quidem abunda-
tius ipse domus, de hac enim merede parum habet nihil mulieris hic
De rebus huius paradoxi reperitur id in medium summa quidem
in medissia adhoc. Enim mortales opidum omnes in opibus
huius inde diamandis quadamatur quispia fibre laborem
in medium statim et alsep gemitu morbo dolore amoveri
vere est homo morbo depulso pauperes exemplo reperit vilio
fidons et vere vere medio qui eum adimere, hunc nescio
misit se alsendo perimum, si idem longior eum ex rebus
minuatur, quasi desperatus. Minus vestrum Jua et nemo mortalium
pecuria diuciatur incomoda ad digitos numeres, quorumque de
capitis periculo in vetrema pecuniam habitum, sed igitur
quisque vestrum laboranti sui habere parvis bonis, nu hanc
esse solam suam adflictionem pecuniam libere agnoscat. Hinc
minium angustus dispensui do eundem hominem vero, vegat

Et laudam ego laudem

Desperata diuitiae mutat vestrum superiora